

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρπούς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεία λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθήκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεὰν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθήκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιοῦτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστὶ καὶ ῥωσιστῖ.

XXV

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΤΣΟΥΦΛΗ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου).

1

Ἀντιγραφή ἐκ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ βιβλίου τῶν πράξεων περὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ Κισνοβίου Σιζημούνδου Σαμουελίδου Τούροβιτζ διὰ τὸ 1870 ἔτος φύλλα 13, 14 καὶ 15.

1870 ἔτος Ἀπριλίου 17 ἐνεφανίσθη εἰς ἐμέ τὸν Σιζημούνδον Σαμουελίδην Τούροβιτζ συμβολαιογράφον ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου τῷ εὑρισκομένῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Χαραλαμπείας ὁδοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γρίμ-βεργ ὑπ' ἀριθ. 167 ὁ γνωστός εἰς ἐμέ προσωπικῶς καὶ πρὸς σύνταξιν πρακτικῶν ἔχων νόμιμον δικαίωμα ὁ κληρονομικὸς ἔντιμος πολίτης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσούφλης, κατοικῶν ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς ὁδοῦ εἰς ιδιόκτητον οἰκίαν, συμπαρακολουθούμενος ὑπὸ μαρτύρων γνωστῶν εἰς ἐμέ προσωπικῶς, τοῦ τοῦ Κισνοβίου ἐμπόρου τῆς πρώτης τάξεως Θεοδοσίου Ἰωάννου Ἰβανόφ, κατοικοῦντος ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Χαραλαμπείου ὁδοῦ εἰς ιδιόκτητόν του οἰκίαν, τοῦ τοῦ Κισνοβίου πρώτης τάξεως ἐμπόρου Ἀρταμίνου Λέοντος Ζαχάρινος, κατοικοῦντος ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Χαραλαμπείου ὁδοῦ

εις ιδιόκτητόν του οίκιαν, και τοῦ γραικοῦ τῆς Νίζνας Χριστοφόρου Πέτρου Σαρόγλου, κατοικοῦντος ἐν Κισνοβίῳ ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι ἐπὶ τῆς Γεωργείου ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Βαλαμέζα, ἐδηλοποίησεν ὅτι ἐκεῖνος (ὁ Τσοῦφλης) συντάττει διαθήκην ἐμπεριέχουσαν τὰ ἀκόλουθα·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔντιμος κληρονομικὸς πολίτης και ἱππότης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσοῦφλης, τὸ γένος Ἑλληὴν, ἐκ κωμοπόλεως Ἰσεπελόβου τῆς Ἡπείρου, φθάσας εἰς γῆρας και μὴ ἔχων μετ' ἐμὲ κατ' εὐθείαν οὔτε ἀνιούσαν οὔτε κατιούσαν γραμμὴν κληρονομίας, σκεφθεὶς ὠρίμως ἕως ὅτου ὁ Θεὸς διατηρεῖ ἐν ἐμοὶ και τὸν νοῦν και τὸ μνημονικόν, ἐποίησα ἐν περιπτώσει τοῦ ἐμοῦ θανάτου τὴν ἀκόλουθον ἐνδιάθηκον διάταξίν μου εἰς ὅλην τὴν ἀκίνητον και κινητὴν περιουσίαν μου και ἐκείνην τὴν ἀποκτηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ και κληρονομηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἀυταδέλφου μου Θεοδώρου Κωνσταντίνου Τσοῦφλη. Ἡ διαθήκη δὲ ἡ συνταχθεῖσα παρ' ἐμοῦ τὴν 10 Ἀπριλίου 1868 και ἐπικυρωθεῖσα κατὰ τὴν τάξιν τῶν τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἐγγράφων ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ τῆς Βασταραβίας πολιτικῷ κριτηρίῳ τὴν 2 Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους και ἐγγραφείσα ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπ' ἀριθ. 126 ἀκυροῦται παρ' ἐμοῦ, ἐπειδὴ ἐνόμισα ἀναγκαῖον μερικὰς παραλλαγὰς εἰς τὰς διατάξεις μου νὰ μεταλλάξω και διὰ τοῦτο ἡ ῥηθεῖσα διαθήκη ἀκυροῦται και ἀντ' ἐκείνης ποιῶ τὰς ἀκολούθους διατάξεις·

Ἡ περιουσία μου ἐμπεριέχεται ἐν τοῖς ἐξῆς, ὡς τοῦτο φανήσεται ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ φυλαττομένου παρ' ἐμοὶ ἐν τῇ κάσση ὁμοῦ μετ' τὴν ἀντιγραφὴν τῆς παρούσης διαθήκης.

1^{ον} Μετὰ τὸν θάνατόν μου ὅλη ἡ κινητὴ και ἀκίνητος περιουσία μου περιέρχεται εἰς πλήρη διαχείρισιν τῶν διοριζομένων κάτω εἰς ταύτην τὴν διαθήκην μου ἐπιτρόπων τόσον πρὸς φύλαξιν τῆς περιουσίας μου ἀκεραίου, ὅσον και πρὸς αὔξησιν·

τῶν εισοδημάτων αὐτῆς καὶ πρὸς διανομὴν τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων καὶ εισοδημάτων ἐκ τῆς περιουσίας μου κατὰ τὴν διάταξιν τὴν ὁποίαν κάμω εἰς τὴν διαθήκην ταύτην.

2^{ον} Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν μου οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου θέλουσι φροντίσει περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων τῶν χρεωστούμενων εἰς ἐμὲ ἀπὸ διαφόρους δι' ὁμολόγων καὶ δι' ἄλλων ὑποχρεωτικῶν ἐγγράφων. Εἰς πληροφoρίαν προσθέτω ὅτι ἐγὼ εἰς οὐδένα δι' οὐδενὸς ὁμολόγου ἢ ὑποχρεωτικοῦ ἐγγράφου δὲν χρεωστῶ καὶ εἰς οὐδένα μέχρι τῆς σήμερον οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐπὶ πληρωμῇ δῆθεν χρεωστούμενων εἰς ἐμὲ χρημάτων δὲν ἔδωσα καὶ τοῦ λοιποῦ δὲν θέλω δώσει· διὰ τοῦτο ἐὰν τυχόν μετὰ τὸν θάνατόν μου ἤθελον φανῆ τοιαῦτα ἔγγραφα λογισθήσονται πλαστὰ καὶ μὴ ἔχοντα καμμίαν σημασίαν.

3^{ον} Πρὸς ταφὴν τοῦ σώματός μου κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας μετὰ τῆς ἀνηκούσης παρατάξεως καὶ διὰ μνημόσυνα εἰς τὰς 3, 9 καὶ 40 ἡμέρας καὶ πρὸς διανομὴν ἐλεημοσύνης νὰ ἐξοδευθῶσι 1000 ρούβλια ἐκ τῶν εὕρισκομένων παρ' ἐμοὶ χρημάτων· ἐὰν δὲ δὲν εὕρεθῶσι παρ' ἐμοὶ τὰ τοιαῦτα 1000 ρούβλια, νὰ λαμβάνωνται ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ ξενοδοχείου μου, ἢ ἀπὸ τὸν μισθωτὴν τοῦ κτήματός μου Τσουφλέστη εἰς λογαριασμόν τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Τὸ σῶμα νὰ ἐνταφιασθῇ εἰς τὸν προετοιμασθέντα τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου τάφον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος τὴν κτισθεῖσαν παρ' ἐμοῦ.

4^{ον} Τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐμὲ κτήματα Καταρανίκη (τὸ ἴδιον Ἀλεξανδρένι) καὶ Ἀκούη (τὸ ἴδιον Τσουφλέστι) καὶ αἱ οἰκίαι ἐν τῇ πόλει Κισνοβίῳ ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπιπλα καὶ μὲ ὄλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῶν συμφώνων, ἅτινα θέλουσι γείνει παρ' ἐμοῦ, πρέπει νὰ δίδωνται διὰ παντός εἰς ἐνοικίασιν καὶ μίσθωσιν διὰ διορίαν ἑξαετῆ ἐπὶ δημοπρασίᾳ, γινομένη κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους εἰς τὸ ἐν Κισνοβίῳ πολιτικὸν Δημαρχεῖον, ἐπὶ παρουσίᾳ ἐὰν ὄχι ὄλων τούλά-

χιστον δύο τῶν ἐπιτρόπων μου, καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς συντεταγμένους συμφώνως παρ' ὄλων τῶν ἐπιτρόπων μου· ὅλην δὲ τὴν κινητὴν περιουσίαν μου, ἐξαιρουμένων τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων καὶ ἐκείνων ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, τὰ ἔπιπλά μου καὶ ὅλη ἡ ἀποσκευὴ τῆς οἰκίας μου, πρέπει νὰ παραδοθῆ εἰς τὸν ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Τσοῦφλην.

5^{ον} Μετὰ τὸν θάνατόν μου οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου ἐκ τῶν εὕρισκομένων παρ' ἐμοὶ χρημάτων θέλουσιν ἀποστείλει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 4000 ρούβλια ἅτινα θέλουσι μείνει εἰς τὴν Τράπεζαν σὺν τόκῳ ἕως ὅτου θέλει ὑπάρχει ἐκείνη ἡ Τράπεζα· ὁ τόκος δ' αὐτῶν τῶν χρημάτων πρέπει νὰ δίδηται ἐτησίως εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνικοῦ Σχολείου πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ. Μετὰ τὴν παῦσιν δὲ τῆς ἤδη ὑπαρχούσης Τραπεζῆς ἐν Ἀθήναις ἡ διεύθυνσις τοῦ Πολυτεχνικοῦ Σχολείου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἴδιον ποσὸν καὶ νὰ τὸ καταθέσῃ εἰς τὴν νέαν συστηθησομένην Ἑλλ. Τράπεζαν σὺν τόκῳ, ἔχουσα τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζηται εἰς τὸν προσδιορισθέντα σκοπὸν μου μόνον τοὺς τόκους καὶ οὐδέποτε νὰ ἐγγίσῃ τὸ κεφάλαιον. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Πολυτεχνικοῦ Σχολείου δὲν θέλει παραλείψει νὰ καταγράψῃ καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐεργετῶν καὶ ἰδρυτῶν τοῦ Σχολείου.

6^{ον} Οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου ἀμέσως θὰ ἀρχίσωσι νὰ δίδωσι τὰς ἀκολούθους χρηματικὰς δόσεις ἐκ τῶν εὕρισκομένων παρ' ἐμοὶ χρημάτων καὶ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀκινήτων κτημάτων μου καὶ ἀπὸ ἄλλα.

α) Εἰς τοὺς ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιούς μου Ἰωάννην καὶ Κωνσταντῖνον Τσοῦφλην, υἱούς τοῦ ἐξαδέλφου μου Θεοδώρου Χριστοφόρου Τσοῦφλη διαθέτω νὰ δίδωσιν ἐν διαστήματι τῶν πρώτων ἕξ ἐτῶν μετὰ τὸν θάνατόν μου εἰς ἕκαστον ἀνὰ 1500 ρούβλια, μετὰ ταῦτα δὲ ἐφ' ὅρου ζωῆς εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐτησίως ἀνὰ 3000 ρούβλια.

β) Ἐν διαστήματι ἕξ ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου

νά δοθῶσιν ἅπαξ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων μου εἰς τὰς τέσσαρας ἀπὸ ἐξαδέλφον μου ἀνεψιάς Ἑλένην Θεοδώρου Καραμαντζόγλου, Αἰκατερίνην Θεοδώρου Βουργιά, θυγατέρας τοῦ ἐξαδέλφου μου Θεοδώρου Χριστοφόρου Τσούφλη, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὴν Ταρσίτσαν Κοκόρου καὶ εἰς τὴν Νίτσαν Κέντρου, θυγατέρας τῆς ἐξαδέλφης μου Εἰρήνης Δημητρίου ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνδρὸς Μότζον εἰς ἐκάστην ἀνὰ 3000 ρούβλια, εἰς πάσας δὲ τὰς τέσσαρας 12000 ρούβλια.

γ) Θέλουσι δίδει εἰς τὴν τρίτην θυγατέρα τῆς Εἰρήνης Μότζου ἀνεψιάν μου Παρασκευὴν Κοσμᾶ ἐφ' ὅρου ζωῆς ἐτησίως ἀνὰ 600 ρούβλια, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους θέλουσι δώσει εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς ἅπαξ ἵνα μοιρασθῶσι μεταξὺ των ἐξ ἴσου 5000 ρούβλια.

δ) Νά δίδωνται ἐτησίως καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Κισνοβίῳ Γυμνασίου ἀνὰ 530 ρούβλια, ὥστε δι' αὐτῶν τῶν χρημάτων νά ἐξακολουθῆ ἀκαταπαύστως ὑποτροφία (Emunendia) δύο εὐφυῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν ἐκ πτωχῶν ὀρφανῶν, τόσον ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξακολουθήσεως αὐτῶν μετ' ἐπιμελείας εἰς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων ἐν τῷ Γυμνασίῳ, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν αὐτῶν εἰς ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια ἕως ὅτου τελειώσωσιν ἐντελῶς τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων των· μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δύο τούτων μαθητῶν ἢ ἐκ περιστάσεώς τινος παύσωσιν οἱ δύο προσδιορισθέντες ἢ ἀπὸ καμμίαν ὁποιανδήποτε αἰτίαν ἄλλην ἢ ὑποτροφία θέλει διακοπῆ, μεταβαίνουσα εἰς ἄλλους δύο καὶ οὕτω καθεξῆς. Οἱ μαθητευόμενοι οὗτοι πρέπει νά ὀνομάζωνται ὑπότροφοι τοῦ ἐντίμου κληρονομικοῦ πολίτου Ἀναστασίου Κωνσταντίνου Τσούφλη, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἡ διεύθυνσις τοῦ Γυμνασίου δὲν θέλει παραλείψει νά λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα εἰς οὓς ἀνήκει πρὸς ἐπικύρωσιν· ὁ διορισμὸς τῶν ὑποτρόφων θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ τὴν γενικὴν συνεννόησιν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ Κισνοβίου, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως Κισνοβίου μετὰ τοῦ παιδαγωγικοῦ συμβουλίου τοῦ Γυμνασίου.

ε) Ἐτησίως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα νὰ δίδωνται εἰς τὴν κτισθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ πόλει τοῦ Κισνοβίου ἐκκλησίαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος ἀνά 200 ρούβλια, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 50 θέλουσι δίδοσθαι πρὸς ὄφελος τῶν ἱερέων τῆς ἐκκλησίας ἵνα ἐκτελῶσιν ἐκ τούτων δύο μνημόσυνα ἐτήσια δι' ἐμέ· τὰ δὲ 150 οἱ ἐπίτροποί μου θέλουσι μεταχειρίζεσθαι εἰς ἐπιδιορθώσεις τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὠρολογίου.

ς) Εἰς τὴν εὐρισκομένην πλησίον μου ὑπερέτριαν κάτοικον τοῦ Κισνοβίου Δόμναν Δασινεβίτζαν ὡς βραβεῖον διὰ τὴν πολυχρόνιον καὶ πιστὴν ὑπηρεσίαν της νὰ δίδωνται ἐτησίως μέχρι τοῦ θανάτου της 200 ρούβλια ἐπιχορήγησις, καὶ προσέτι νὰ πληρωθῇ ὅλος αὐτῆς ὁ μισθός, ὅστις θὰ λογισθῇ κατὰ τὸ ἰδιαιτερόν μου βιβλίον

ζ) Νὰ δοθῶσιν ἅπαξ εἰς τὴν βαπτιστικὴν μου παρθένον Ἀλεξάνδραν θυγατέρα τοῦ ἐμπόρου Ἰωάννου Μαλέγκου ὅταν ἐκδοθῇ εἰς γάμον ἢ ὅταν ἔλθῃ εἰς νόμιμον ἡλικίαν 500 ρούβλια· 1000 ρούβλια εἰς τὸν εὐρισκόμενον παρ' ἐμοὶ ὑπηρέτην κάτοικον Κισνοβίου Ἀλέξανδρον Ζάνδην ἅτινα νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὸν ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους μετὰ τὸν θάνατόν μου· προσέτι νὰ ἀποσταλῶσιν ἅπαξ 300 ρούβλια εἰς δημογέροντας τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς μακρινοὺς συγγενεῖς μου, εἰάν τοιοῦτοι ἤθελον ὑπάρχει εἰς τὸ χωρίον Κουκουλι ἢ εἰς ἄλλα μέρη, εἰάν δὲ δὲν εὐρεθῶσι τοιοῦτοι νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

η) Νὰ πληρωθῶσιν ὅλοι οἱ βασιλικοὶ φόροι ὅσοι ἤθελον λογισθῇ δι' ἐν ἔτος ὅλων τῶν χωρικῶν τῶν κατοικούντων εἰς τὰ κτήματά μου Τσουφλέστι καὶ Ἀλεξανδρένι, καὶ

θ) Νὰ ἀποστέλλωνται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες θέλουσιν ἀποτελεῖ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐπιτροπὴν συμφώνως μὲ τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐλπίζω ὅτι τὰ σεβαστὰ ταῦτα πρόσωπα δὲν θέλουσιν ἀποποιηθῇ τὴν παράκλησίν μου ταύτην, ἀνά 3050

ρούβλια ἑτησίως ὅπως ἐκ τούτων τῶν γρημάτων ἑτησίως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα νὰ δίδουν τὰ 50 ρούβλια εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου τὴν εὕρισκομένην ἐν τῇ κωμοπόλει Τσεπελόβω ἐν τῇ Ἰπείρῳ 1000 ρούβλια εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μέσων αὐτοῦ τοῦ καταστήματος· ἀνὰ 1000 ρούβλια εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀνωτάτου Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ἐν τῇ Ἰπείρῳ πρὸς συντήρησιν καὶ ἐκπαίδευσιν εἰς τοῦτο τὸ κατάστημα πτωγῶν ὀρφανῶν, γεγεννημένων ἐν τῇ κωμοπόλει Τσεπελόβω κατ' ἐκλογὴν καὶ σύστασιν τῶν ἐφόρων αὐτοῦ τοῦ καταστήματος καὶ τῇ συναινέσει τοῦ ἐπαρχιακοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων· παρακαλῶ δὲ νὰ προτιμῶνται τὰ τέκνα τῶν συγγενῶν μου ἐὰν τοιαῦτα ἤθελον ὑπάρχει, καὶ νὰ ὀνομάζωνται ταῦτα μαθηταὶ τοῦ Ἀναστασίου Κωνσταντίνου Τσούφλη· ἀνὰ 1000 ρούβλια πρὸς τοὺς δημογέροντας τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου πρὸς διανομὴν εἰς τὰς πτωχοτέρας χήρας καὶ ὀρφανὰ καὶ διατήρησιν διὰ παντός ἐνὸς ἱατροῦ, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ θεραπεύῃ ἀμισθεὶ τοὺς πτωχοὺς ἀσθενεῖς. Ἡ ἄνω ὀνομασθεῖσα ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ ζητῇ ἑτησίως λογαριασμὸν διὰ τὰ διδόμενα χρήματα ἀπὸ τε τοὺς ἐφόρους τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἀπὸ τοὺς δημογέροντας τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου.

7^{ον} Πρὸς σχηματισμὸν Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ στόλου ὑπεχρεώθην ἐν διαστήματι 10 ἐτῶν ἀπὸ τὴν 1 867 νὰ δωρῶμαι ἑτησίως ἀνὰ 1000 ρούβλια· διὰ τοῦτο ἐὰν ὁ θάνατός μου μὲ καταφθάσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ταύτης τῆς διορίας, οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου θέλουν ἐξακολουθῆ ἑτησίως νὰ ἀποστέλλωσι ταῦτα τὰ 1000 ρούβλια εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν πρὸς σχηματισμὸν στόλου μέχρι τῆς 1 877.

8^{ον} Ἐὰν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ὅλων τῶν ἄνω δόσεων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ἐξόδων ἤθελε μείνει ἀκόμη περισσεύμα ἐκ τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ἐν τρίτον τούτου τοῦ περισσεύματος πρέπει νὰ μεταχειρισθῶσιν οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου εἰς τὴν αὔ-

ξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποτρόφων τοῦ γυμνασίου τοῦ Κισνοβίου καὶ τῶν κρεβάτιων τοῦ νοσοκομείου ἵνα ἄνευ πληρωμῆς θεραπεύωνται οἱ πτωχοὶ ἀσθενεῖς, παρομοίως δὲ καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μέσων τῶν ἐν Κισνοβίῳ σχολείων τοῦ λαοῦ· τὰ δὲ δύο τρίτα αὐτοῦ τοῦ περισσεύματος πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὴν ἄνω ρηθεῖσαν ἐπιτροπὴν ἐν Ἀθήναις, ἣτις θέλει μεταχειρισθῆ αὐτὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μέσων τῆς νεοσυνισταμένης Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν νέων συστανομένων ἐλληνικῶν γυμνασίων ἐν Τουρκίᾳ.

9^{ον} Ἐὰν κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως θέλει ἀποφασισθῆ ἡ διανομὴ εἰς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰ ἰδικά μου κτήματα χωρικοὺς γῆς ὡς ἰδιοκτησία, τοὺς τόκους τῶν γραμματίων τῆς ἐξαγορᾶς οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου θέλουσι διαθέσει ἐπίσης καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα τῆς περιουσίας μου· ἀλλ' ὅταν θέλει γείνει ἡ πληρωμὴ τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν τῶν γραμματίων, τότε τὸ ἐν τρίτον αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ θέλουσι καταβάλλει εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς μίαν τῶν Ῥωσικῶν τραπεζῶν, καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν θέλουσι προσδιορίσει εἰς ὅσα ἀναφέρομεν εἰς τὸ 7^{ον} ἄρθρον αὐτῆς τῆς διαθήκης· τὰ δὲ δύο τρίτα νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Ἀθήνας εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως αὕτη καταθέσῃ ταῦτα τὰ χρήματα δι' αἰῶνα τὸν ἅπαντα εἰς τὴν Ἑλλην. Τράπεζαν καὶ τοὺς τόκους νὰ διαθέσῃ εἰς ὅσα ἀνεφέραμεν εἰς τὸ 8^{ον} ἄρθρον τῆς διαθήκης.

10^{ον} Μετὰ τὸν θάνατον ἐκάστου τῶν ἐμῶν ἀνεψιῶν Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου Ἰσοῦφλη ἡ προσδιοριζομένη δι' ἕκαστον αὐτῶν ἐπιχορήγησις παύει καὶ τὸ ἐν τρίτον αὐτῆς τῆς ἐπιχορηγήσεως πρέπει νὰ διαθέσωσιν οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐνταῦθα εἰς Κισνόβιον κατὰ τὴν ἑαυτῶν καλὴν παρατήρησιν πρὸς διατήρησιν καὶ ἐκπαίδευσιν πτωχῶν κορασίων εἰς τὸ ἐν Κισνοβίῳ γυμνάσιον τῶν κορασίων ἢ εἰς σχολεῖα τῶν κορασίων καὶ εἰς τὸ κατάστημα διὰ τὰ κοράσια τῶν ἱερέων, καθὼς καὶ διὰ προικισμὸν ὀρφανῶν κορασίων πτωχευσάντων ἐμπόρων τοῦ Κισνοβίου· τὰ δὲ δύο τρίτα αὐτῆς τῆς ἐπιχορη-

γήσεως πρέπει να στέλλωνται ετησίως εις Ἀθήνας εις τὴν διάκρισιν τῆς σημειωθείσης ἐν τῷ 1) ἄρθρῳ ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸ στοιχεῖον (Κ) ὥστε τὰ γρήματα ταῦτα νὰ διαθέτῳ οὕτω· α) πρὸς αὔξησιν τοῦ ετησίου ποσοῦ τοῦ προσδιορισθέντος εις τὴν διαχείρησιν τῶν κυρίων δημογερόντων τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου, νὰ δίδωσιν ἐκτὸς τῶν προσδιορισθέντων ἄνω 1000 ρούβλιων ἀκόμη ἄνα 1000 ρούβλια ετησίως· β) πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μέσων τοῦ ἐν Ἀθήναις ὀφθαλμοϊατρείου· γ) πρὸς προικισμὸν πτωγῶν κορασίων· καὶ δ) πρὸς ἐνίσχυσιν σχολείων τοῦ λαοῦ ἐν Ἀθήναις.

11^{ον} Ἐπιτρόπους διορίζω καὶ παρακαλῶ νὰ ὦσιν οἱ ἀκόλουθοι· Εὐγένιος Δημητρίου Ἀναστασίου Τσολάκης, ὁ Σεκρετάριος τοῦ Κολλεγίου Δημήτριος Ροδάνου Ράτκος, ὁ Κομινάρης Νικόλαος Νικολόπουλος, ὁ Ἀστέσωφ τοῦ Κολλεγίου Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Δούγμας, ὁ Σεκρετάριος τοῦ Κυβερνείου Δημήτριος Ἰωάννου Καμβόλης, οἱ ἀδελφοὶ Βίκτωρ καὶ Ἰωάννης Παντελεήμονος Συναδινὸς καὶ ὁ ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιὸς μου Ἰωάννης Θεοδώρου Τσούφλης, οἷς δίδω δικαίωμα ὅπως διὰ παντὸς φέρωσιν εις ἐκτέλεσιν τὴν παροῦσαν διαθήκην ἐν ὅλοις αὐτῆς τοῖς ἄρθροις, νὰ λαμβάνωσι τὰ εἰσοδήματα, νὰ δίδωσι τὰς δόσεις, νὰ διαχειρίζωνται τὴν περιουσίαν μου ἐν τοῖς διαγραφόμενοις ὅροις τῆς παρούσης μου διαθήκης, ἕως ὅτου ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπιτρόπων θέλουσι μείνει ἐν τοῖς ζῶσιν ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν δύο· μετὰ ταῦτα δὲ ὅλη ἡ περιουσία μου θέλει περιέλθῃ εις τὴν διαχείρισιν τῆς Ἀδμινιστρατζίας (διευθύνσεως) τῶν Κυρίων Κ. τοῦ Ἀρχιερέως Κισνοβίου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κισνοβίῳ Γυμνασίου, τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως Κισνοβίου καὶ τῶν πληρεξουσίων προσώπων τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, οἵτινες ἀναλαμβάνοντες τὰ δικαιώματα τῶν ἐπιτρόπων, θέλουσι διαχειρίζει τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων μου εις ὅσα προσδιώρισα εις τὴν παροῦσαν διαθήκην. Παρακαλῶ τοὺς κυρίους τὸν Ἀρχιερέα Κισνοβίου, τὸν Δήμαρχον Κισνοβίου, τὸν Διευθυντὴν τοῦ ἐν Κισνοβίῳ Γυμνασίου καὶ τοὺς πληρεξουσίους τῆς Ἑλλην. Κυ-

βερνήσεως, οὐς ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις θέλει διορίσει διὰ νομίμων πληρεξουσίων ἐγγράφων, ἵνα λαμβάνωσι μέρος μετὰ τῶν ἐπιτρόπων μου καὶ ἔχωσιν ἰσχυρὰν ἐπιτήρησιν πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἄνω διαγραφείσης διατάξεώς μου ἐκ μέρους τῶν ἐπιτρόπων μου· οἱ ἐπίτροποί μου νὰ διορίζωσιν ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων οὐχὶ ὀλιγωτέρους τῶν δύο πρόσωρινῶς κατὰ τὴν παρατήρησίν των πρὸς παντοτεινὴν διαχείρισιν τῶν κτημάτων μου, πρὸς τακτοποίησιν τῶν βιβλίων καὶ τοῦ λογιστικοῦ μέρους.

12^{ον} Παρακαλῶ τοὺς ἐπιτρόπους μου νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ εὐρισκομένου ὑπὸ τὴν προστασίαν μου Φιλίππου Γεωργίου Δοπρουβολάκη υἱοῦ τοῦ κατοίκου τοῦ χωρίου Νικασούτζη, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν πρόοδον αὐτοῦ νὰ μεταχειρίζωνται ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ ταύτην καθὼς καὶ διὰ τὴν συντήρησίν του χρήματα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων μου ὅσα θέλουσιν εἶσθαι ἀναγκαῖα.

13^{ον} Ἐὰν οἱ ἀνεψιοί μου Ἰωάννης καὶ Κωνσταντῖνος Τσοῦφλης ἐπιθυμῶσι νὰ ζήσωσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ νῦν κατοικῶ, δύνανται νὰ κατοικήσωσι τὴν τοιαύτην οἰκίαν ἀμισθεὶ καὶ νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ἔπιπλά μου καὶ τὴν οἰκιακὴν ἀποσκευὴν, μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ πωλήσωσι ταύτην ἢ νὰ μεταφέρωσιν εἰς ἄλλον τόπον.

14^{ον} Τὸ σιδηροῦν κιβώτιον τὸ εὐρισκόμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ μου καὶ ἐν ᾧ εὐρίσκονται ὅλα τὰ ἔγγραφα μου δὲν πρέπει νὰ πωληθῆ, ἀλλὰ νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν ἐπιτρόπων μου πρὸς φύλαξιν ἐν αὐτῷ διὰ παντὸς τῆς παρούσης διαθήκης καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων.

15^{ον} Τὴν τιμὴν ὅλης τῆς διατιθεμένης περιουσίας μου λογίζω εἰς 200,000 ρουβλίων.

16^{ον} Διαθέσας ἀφοῦ ἐσκέφθην καλῶς τὴν τελευταίαν ἐνδιάθηκον θέλησίν μου, ἀναφερομένην εἰς τὴν περιουσίαν μου, ὑποχρεῶ τοὺς ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιοὺς νὰ μὴ διεγείρωσί ποτε καμμίαν φιλονεικίαν ἐναντίον τῆς ἐνδιαθήκου θελήσεώς μου· ἐὰν δὲ ὁποιοσδήποτε ἐκ τούτων ἤθελεν τολμήσει νὰ διεγείρωσιν οἴαν-

δήποτε φιλονεικίαν, ἢ ἐπισήμως ἤθελεν ἐκφράσει τὴν ἀνευχαριστίαν του εἰς τὸ προσδιορισθὲν ὑπ' ἐμοῦ διὰ ταύτης τῆς διαθήκης μέρος τῆς κληρονομίας εἰς χρηματικὴν δόσιν, ἐκεῖνος ἀνεπιστρεπτὴν στερεῖται τὴν προσδιορισθεῖσαν δι' αὐτὸν ἐπιχορήγησιν, ἐπειδὴ οὗτοι εἶνε μεμακρισμένοι συγγενεῖς μου καὶ ἡ περιουσία μου εἶνε κεκτημένη ὑπ' ἐμοῦ· ὅ,τι δὲ πράττω δι' αὐτῆς τὸ πράττω ἀπὸ καλῆν μου προαίρεσιν· ἡ δὲ ἐπιχορήγησις πρέπει μετὰ ταῦτα νὰ διαθέτῃται εἰς ἀγαθοεργὰ ἀντικείμενα κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν Κ. ἐπιτρόπων μου ἦτοι ἐν τρίτον αὐτῆς διὰ τὴν πόλιν τοῦ Κισνοβίου, τὰ δὲ δύο τρίτα διὰ τὰς Ἀθήνας.

17^{ον} Παρακαλῶ τὰς ἀνηκούσας ἀρχὰς ἐν τῷ ἐπικυρόνῃ ταύτην τὴν διαθήκην νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ προσδιορισθέντα παρ' ἐμοῦ καθὼς καὶ τὰ δι' ἅπαξ μόνον, οὕτως ὥστε τὰ διὰ παντὸς διδόμενα χρηματικὰ ποσὰ θέτοντες κατάσχωσιν εἰς ὅλην τὴν ἀκίνητον περιουσίαν μου.

18^{ον} Ἐπὶ τέλους ζητῶ συγχώρησιν παρ' ὅλων καὶ ἐκείνων οὓς ἐν τῇ ζωῇ μου κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν συνέβη ὅπως δήποτε νὰ ἀδικήσω ἢ νὰ λυπήσω, ὡς καὶ ἐγὼ συγχωρῶ ἐκ ψυχῆς ὅσοι ὅπωςδήποτε ἔπταισαν ἐνώπιόν μου, ἀμήν.

Τὸ σχέδιον τῆς παρσύσης διαθήκης ἀνέγνω τῷ διαθέτῃ Ἀναστασίῳ Κωνσταντίνου Τσούφλη ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἄνω ρηθέντων μαρτύρων· μετὰ δὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ ἀπόφασιν ὅτι ἐκεῖνος (ὁ Τσούφλης) κατ' οἰκείαν βουλήν αὐτοῦ τὴν διαθήκην ταύτην συντάττει καὶ ἐννοεῖ τὴν δύναμιν ταύτης καὶ τὸν προορισμὸν, ἐγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν πράξεων καὶ ἀνέγνω ἐκ νέου τὰς διατάξεις· ἀντίγραφον εἰς εἴκοσι καπικίων χαρτόσημον πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν διαθέτην Ἀναστάσιον Κωνσταντίνου Τσούφλην. Αἱ διορθωθείσαι λέξεις εἰς τὸ πρῶτον μέρος φύλλα 14 καὶ 18 καὶ εἰς τὴν 68 σειρὰν ἡ λέξις (Βουργιά), καὶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος εἰς τὸ ἴδιον φύλλον ἡ λέξις (stipendia) γνήσικαι· αἱ δὲ δ' ὀριζοντείων γραμμῶν λέξεις εἰς τὸ πρῶτον μέρος 15 φ. ἄλλα εἰς τὴν 71 σειρὰν ἡ λέξις (γυμνάσιον) καὶ ἡ λέξις (ἀντι-

κείμενον) να μη αναγνωσθῶσιν· εἰς δὲ τὴν 82 σειράν τοῦ ἰδίου μέρους καὶ τοῦ ἰδίου φύλλου ἐγράφησαν τὰ στοιχεῖα (Κ Κ) να αναγνωσθῶσιν (οἱ Κύριοι) εἰς δὲ τὸ ἴδιον μέρος εἰς τὴν 32 σειράν αἱ ἐγγραφεῖσαι λέξεις (καλῆ θελήσει) πιστευθήτωσαν· ὑπογραφή εἰς τὴν ἐλληνικὴν διάλεκτον «ὁ κληρονομικὸς ἔντιμος πολίτης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσοῦφλη» μετέφρασεν ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ὁ τουρκοῦπήκοος Ἀλέξανδρος Δημητρίου Σκούριτζ. Εἰς ταύτην τὴν διαθήκην μάρτυρες παρῆσαν καὶ μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ διαθέτης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσοῦφλης εὐρίσκεται ἐν ὑγιᾶ καταστάσει τοῦ νοῦς καὶ τῆς μνήμης ὁ τοῦ Κισνοβίου Α΄. τάξεως ἔμπορος Θεόδοτος Ἰωάννης Ἀβένωφ, ὁ τοῦ Κισνοβίου Α΄. τάξεως ἔμπορος Ἀρτάμων Λέοντος Ζαχαρίου, ὁ Γραικὸς τῆς Νίζνας Χρυσόχορος Πέτρου Σαρρόγλους, ὁ συμβολαιογράφος Σιγηζμοῦνδος Τουροβίτζ. Ἡ ἀντιγραφή αὕτη λέξιν πρὸς λέξιν εἶνε ὁμοία μὲ τὴν προτότυπον πράξιν τὴν ἐγγραφείσαν ὑπὸ τὸ Ῥεγίστρον 1870 ἔτος ὑπ' ἀριθ. 1030 καὶ ἐδόθη τῷ διαθέτῃ τῷ κληρονομικῷ ἐντίμῳ πολίτῃ Ἀναστασίῳ Κωνσταντίνου Τσοῦφλη τὴν 17 Ἀπριλίου 1870 ἔτος· ὑπέγραψεν ὁ συμβολαιογράφος

Σ. ΤΟΥΡΟΒΙΤΖ.

(Τ. Σ.)

Ἀντίγραφον.

2

ΚΩΔΙΚΕΛΟΣ

Ἀριθμὸς 51

Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν πράξεων τῶν μὴ ἀναφερομένων εἰς τὰς ἀκινήτους περιουσίας τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ Κισνοβίου Νικολάου Παλεντιέρ διὰ τὸ 1870 ἔτος φύλλα 12 ἀριθ. 24.

Τῷ 1870 ἔτει Ἰουλίου 3 καὶ ἡ ὥρα Μ. Μ. ἐγὼ ὁ συμβολαιογράφος τοῦ Κισνοβίου Νικόλαος Παλεντιέρ προσεκλήθην ἐκ τοῦ γραφείου μου τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ τρίτον τμημα τῆς πόλεως Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Χαραλαμπείου ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπ' ἀριθ. 358 παρὰ τοῦ κληρονομικοῦ ἐντίμου πολίτου Ἀναστασίου Κωνσταντίνου Τσούφλη προσωπικῶς εἰς ἐμὲ γνωστοῦ καὶ ἔχοντος νόμιμον δικαίωμα τοῦ ποιῆσαι πράξεις ἐν τῇ ιδιοκτείτῳ οἰκίᾳ του, εὑρισκομένην εἰς τὸ δεύτερον τμημα τῆς πόλεως Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Βουλγαρικῆς ὁδοῦ, ἔνθα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν γνωστών εἰς ἐμὲ μαρτύρων τοῦ τῆς πρώτης τάξεως ἐμπόρου τοῦ Κισνοβίου Ἀρταμάνου Λέοντος Ζαχάρινος, τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὸ 4 τμημα τῆς πόλεως Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Τουβερνείου ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐμπόρου Ἀλεξάνδρου Νικήτα Ζεγατζιάβου τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὸ 4 τμημα τῆς πόλεως Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Εἰρηνοπόλεως ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ διακόνου Μουντζιάνου καὶ τοῦ γραικοῦ τῆς Νίζνας Κριστοφόρου Πέτρου Σαρόγλου τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὸ 4 τμημα τῆς πόλ. Κισνοβίου ἐπὶ τῆς Γεωργείου ὁδοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐμπόρου Ζαλαμίτζα (ἐκεῖνος ὁ Ἀναστάσιος Κωνστ. Τσούφλης) ἐκοινοποίησεν ὅτι ποιεῖ ἀναπληρωτικὴν διαθήκην ἐμπεριέχουσαν τὰ ἀκόλουθα.

« Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν ». Ἐγὼ ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος ἐντιμος κληρονομικὸς πολίτης Ἀναστάσιος Κωνστ. Τσούφλης, τὸ γένος Ἑλλήν, ἐκ τῆς κωμοπόλεως Τσεπελόβου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἰπείρου, εὑρισκόμενος ἐν ὑγιεῖ καταστάσει τοῦ τε νοῦς καὶ τῆς μνήμης, διαθέτω πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς θελήσεώς μου τὰ ἀκόλουθα.

Κατὰ τὴν διαθήκην τὴν ἐπικυρωθεῖσαν διὰ συμβολαιογραφικῆς τάξεως τῇ 17 Ἀπριλίου 1870 ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ Κισνοβίου Τουρόβιτζ καὶ ἐγγραφεῖσαν εἰς τὸ βιβλίον τῶν πράξεων αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 21 κατὰ δὲ τὸ Ῥεγίστρον ὑπ' ἀριθ. 1030, ἐποίησα διάταξιν ἐν περιπτώσει τοῦ θανάτου μου ἀναφορικῶς ὅλης τῆς περιουσίας μου, ἣν διαθήκην ἀφίνω ἐν ἰσχύϊ·

νῦν δὲ νομίζω ἀναγκαῖον νὰ κάμω μερικὰς προσθήκας ἐπ' αὐτῆς πρὸς διασάφισιν τοῦ 4 καὶ 8 καὶ ἀναπλήρωσιν τοῦ 6 καὶ 11 τῶν ἄρθρων, ὅπως οἱ ἐπίτροποί μου διορισθέντες κατ' ἐκείνην τὴν διαθήκην εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς θελήσεώς μου, μὴ ἤθελον τύχει ἐμπόδια καὶ ἀσάφειαν· αἱ προσθήκαι αὗται ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἀκόλουθα.

Α^{ον} Εἰς τὸ τέταρτον ἄρθρον τῆς ρηθείσης διαθήκης ἐμπεριέχονται μεταξὺ ἄλλων ἡ διεύθυνσις ἀναφορικῶς διὰ τὴν ἐκμισθωσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου, ὅπου ἐρρέθη ὅτι ἡ τοιαύτη περιουσία πρέπει νὰ δίδηται διὰ παντὸς ἐπὶ δημοπρασίᾳ εἰς μίσθωσιν κατὰ τὰς συμφωνίας τὰς συνταχθησομένας τῇ συμφωνίᾳ ὄλων τῶν ἐπιτρόπων μου. Ἐνταῦθα εὐρίσκω ἀναγκαῖον νὰ διασαφηνίσω ὅτι ἐν περιπτώσει ἢ ἐν τῇ ἐκμισθώσει τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου καὶ ὑποθέσεών μου ἡ πρᾶξις καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐπιτρόπων μου, οἵτινες θέλουσι μείνει ἐν τοῖς ζῶσι, πρέπει ἀκριβῶς νὰ ἐκπληροῦται καὶ ἔσεται ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τὴν μειονοψηφίαν· ἐνὶ λόγῳ ἐν διαφωνίᾳ εἰς ὅποιανδήποτε ὑπόθεσιν ἢ ζήτημα ἢ ἀπόφασιν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως ἢ ζητήματος πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐπιτρόπων μου.

Β^{ον} Εἰς τὸ 8^{ον} ἄρθρον τῆς διαθήκης δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιτρόπους μου ἐκ τῶν λαμβανομένων ἐκ τῆς ιδιοκτησίας μου χρημάτων νὰ κάμωσι τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα. Ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν λέξιν ἔξοδα πρέπει νὰ ἐννοῶνται ὅλα ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν τῆς περιουσίας μου καὶ ἀποσκευῆς· ἐπίσης πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν κτημάτων καὶ πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς διαθήκης· διὰ τοῦτο οἱ ἐπίτροποί μου δύνανται νὰ διορίζωσιν ἐπιτρόπους πρὸς διεύθυνσιν καὶ ἐπιδίωξιν τῶν υποθέσεων ἄλλα πρόσωπα, προσδιορίζοντες κατὰ τὴν παρατήρησίν των καὶ μισθόν.

Γ^{ον} Ἐπομένως πρὸς διασάφισιν καὶ ἀναπλήρωσιν τοῦ 11^{ου} ἄρθρου τῆς διαθήκης ἐν ᾧ προσδιορίζονται μεταξὺ τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν διορισθέντων παρ' ἐμοῦ ἐπιτρόπων,

προσθέτω ὅτι οἱ προσδιορισθέντες διὰ τῆς διαθήκης ἀδμινιστράτορες (διευθύνονται) οἱ Κ. Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Κισνοβίου, ὁ διευθυντής τοῦ ἐν Κισνοβίῳ Γυμνασίου, ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως Κισνοβίου καὶ ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀρχίσωσι τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων μου καὶ τῆς περιουσίας μου δυνάμει τῆς ρηθείσης διαθήκης οὐχὶ πρότερον ἢ μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἐπιτρόπων μου, οἵτινες ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς διαθήκης μου πρέπει νὰ ἐνεργῶσιν ἀνεξαρτήτως καὶ ἀνεξελέγκτως ἀπὸ τοὺς ἀδμινιστράτορας (διευθυντάς) καὶ ἀπὸ πᾶν ἄλλο πρόσωπον καὶ ἀρχὴν μέχρις ὅτου ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπιτρόπων μου θέλουσι μείνει ἐν τοῖς ζῶσιν ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν καὶ οὐχὶ δύο ὡς ἐπροσδιωρίσθη ἐν τῇ διαθήκῃ μου ἐν τῷ περιέρχεσθαι τὴν περιουσίαν μου εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ρηθείσης ἀδμινιστρατζίας (διευθύνσεως), ὅπερ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διαθήκης θέλει συμβῆ ἂν ἐκ τῶν διορισθέντων παρ' ἐμοῦ ἐπιτρόπων θέλουσι μείνει ἐν τοῖς ζῶσι μόνον δύο (οἱ μείναντες ἐν τοῖς ζῶσιν ἐπίτροποι ἢ ἐπίτροπος ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι μέρος ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀδμινιστρατζίας (διευθύνσεως) εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διαθήκης μου· καὶ

Δ^{ον} Ἀνεξαρτήτως τούτου πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς διαθήκης μου τῆς διαγραφείσης εἰς τὸ 6^{ον} ἄρθρον τῆς διαθήκης, καθ' ἣν προσδιορίζω νὰ δίδωνται εἰς τὸν ἀπὸ ἐξάδελφον ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Τσούφλην ἐν διαστήματι τῶν πρώτων ἐξ ἐτῶν μετὰ τὸν θάνατόν μου ἀνὰ 1500 ρούβλια ἀργυρᾶ ἑτησίως, ἐγὼ καλῶς σκεφθεὶς προσδιορίζω αὐτῷ τῷ ἀνεψιῷ μου ἐν διαστήματι αὐτῶν τῶν πρώτων ἐξ ἐτῶν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων μου ἔτι ἀνὰ 1500 ρούβλια ἀργυρᾶ ἑτησίως, ὥστε τῷ Ἰωάννῃ Τσούφλῃ πρέπει νὰ δίδωνται ἐφ' ὅρου ζωῆς ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου ἀνὰ 3000 ρούβλια ἀργυρᾶ ἑτησίως· ὅλαι δὲ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ διαθήκῃ μου διατάξεις μένουσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ καὶ πρέπει ἀκριβῶς νὰ ἐκπληρῶνται ἀνευ τῆς παραμικρᾶς παραλλαγῆς· ἢ προστεθεῖσα ἄνω τῆς 4^{ῆς} σειρᾶς (κτήματα) εἰς τὴν παροῦσαν πράξιν πιστευθήτω.

Τὸ σχέδιον ταύτης τῆς διαθήκης ἀνεγνώσθη τῷ διαθέτῃ Ἀναστασίῳ Κωνσταντίνου Τσούφλη ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἄνω ρηθέντων μαρτύρων· μετὰ δὲ τὴν ἐπιδοκίμασιν ταύτης καὶ διακήρυξιν ὅτι ἐκεῖνος (ὁ Τσούφλης) κατὰ καλὴν θέλησιν ἐπιθυμεῖ αὐτὴν τὴν διαθήκην νὰ ποιήσῃ καὶ ἐννοεῖ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν δυνάμιν τῆς, ἀντεγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν πράξεων, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκ νέου ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν ἰδίαν τάξιν· ἀντίγραφον ἕως εἴκοσι καπιτζίων χαρτοσήμου νὰ δοθῇ τῷ διαθέτῃ Ἀναστασίῳ Κωνσταντίνου Τσούφλη· ὑπογραφή ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ «Κληρονομικὸς ἐντιμὸς πολίτης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσούφλης». Ῥωσιστὶ δὲ μετεφράσθη παρὰ τοῦ τουρκοῦπηκόου Ἀλεξάνδρου Δημητρίου Σκούριτζ ὅτι ἡ μετάφρασις τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαθέτου ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Ῥωσικὴν διάλεκτον ἐγένετο παρὰ τοῦ τουρκοῦπηκόου Ἀλεξάνδρου Δημ. Σκούριτζ τοῦ προσωπικῶς εἰς ἐμὲ γνωστοῦ μαρτυρῶ.

Ὁ Συμβολαιογράφος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΛΕΝΤΙΕΡ.

Ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς παρούσης διαθήκης μάρτυρες πάρεσμεν καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ διαθέτης Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Τσούφλης εὑρίσκετο ἐν ὑγιεῖ καταστάσει τοῦ νοῦς καὶ τῆς μνήμης, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμῶν καὶ ἰδιοχείρως ὑπέγραψε τὴν παροῦσαν διαθήκην ὁ τοῦ Κισνοβίου ἔμπορος Α΄. τάξεως Ἀρτάμων Λέοντος Ζαχάρινοβ, ὁ τοῦ Κισνοβίου ἔμπορος Ἀλέξανδρος Νικήτα Σαγάτσιοβ, ὁ Γραικὸς τῆς Νίζνης Χριστοφόρος Πέτρου Σαρόγλου, ὁ τοῦ Κισνοβίου δευτέρας τάξεως ἔμπορος Ἰωάννης Ἰωάννου Μπόκοφ, ὁ συμβολαιογράφος Νικόλαος Παλεντιέρ. Ἡ ἀντιγραφή αὕτη κατὰ λέξιν πρὸς λέξιν ὁμοία μετὰ τῆς πρωτοτύπου πράξεως τῆς ἐγγραφείσης ἐπὶ τοῦ Ῥιγίστρου (ἀριθ.) 1870 ἔτος ὑπ' ἀριθμὸν 1932 ἐδόθη τῷ διαθέτῃ κληρονομικῶ ἐντίμῳ

πολίτη Ἀναστασίω Κωνσταντίνου Τσούφλη 31 Ἰουνίου 1870
ἔτος.

(Τ. Σ.) Ὑπογραφή ὁ Συμβολαιογράφος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΛΕΝΤΡΕΕΡ.

Ἔστι γνησία ἢ μετάφρασις ἐκ τοῦ Ῥωστικοῦ ἐπιβεβαιῶ.

XXVI

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ